

Od vseh krajev se oglašajo novičarji, le iz Koroškega se v Novicah — naši ljubljeni Nestorici — zunaj nekih novic iz Celja vca, skoro nič ne čita. Kaj je temu vzrok? Jeli so morebiti vsi vlastenci (domorodci) oslabei? To ne, zakaj njih broj (število) seje od lani zlo narastel, in veliko učiteljev, ki so lani še presilno v nemščini dremali, se je letaš slovenščine krepko poprijelo. Ali dopisnikom novic oznanovati manjka? Zna biti. Jez oznanim, kar morem. Letina je pri nas tako slaba bila, da je strah. Podjed je po celem Rožu koruzo skoro do zadnjega stebila pokončal, koriin je večidel sognjil, in žito tako pičlo izdaja, da mora že zdaj več del kmetov krušnjake kupovati. Učitelji svojih dohodkov, ki so jim tako le s pičlo mero odmerjeni, ne dobivajo; veliko jih je, ki še učnine ne dobijo. Ravno tako se godi tudi duhovstvu. Veliko ran bi se še znalo odkriti, — za veliko terkati, prositi in nadlegovati, da bi se tu in tam pomagalo, ali ———. Scer vam imam naznani, da preroški žumer alj guč med ljudmi, ki ga je posip novo sozidanega luteranskega zvonika v Polju (Feld) napravil, še ni potihnui, in da vojaški novinci so bili iz gornjega Roža 18. grudna v Belaku prav lahko in brez vse zapreke izbrani. Nar novejši novica v naši kronovini je pa, da je od tukajšnega deželnega poglavarstva 24. nov. p. L št. 10398 na vse dekanatske šolske nadzornike ukaz izšel, da naj se vse farne občine tistih krajev, kjer se po slovensko pridiga in v slov. jeziku keršanski nauk uči, poprašajo: jeli hočejo v učivnicah samo slovenski, alj pa tudi nemški jezik imeti? Od ravno'tega poglavarstva so se ob enim tudi na vse šolske predstojništva popisi vseh Teržaških slov. šolskih knjig razposlali. Z Bogom!

1% Koroškega. Bogoslovci 4. leta Labudske škofije niso več v Celjovcu, temoč v Št. Andražu. Iz tega mesta srno dobili radostno novico, da slavni rodoljub, g. korar Rozman tistim bogoslovcem katehetiko in pedagogiko prednaša ne samo v slovenskem, temoč v književno-ilirskem jeziku. Slovensko duhovno stilistiko, spovedništvo in homiletiko jih učijo sami knezo-škof, slavni slovenski pisatelj Slomšek vse v čistej slovenščini. Ni dolgo, kar so nekteri gospodi iz Celjovca in iz vsih krajev Labudske škofije v Št. Andražu se snidili, ter gosp. Rozmana pri nauku katehetike poslušali. Vsi so bili od lepote in miline slovenskega jezika globoko ginjeni, in se čudili, kako gladko in sladko slovenski jezik g. Rozmanu teče. Živili domorodci! — Živila „Dhovska“ županija, po nemško „Lendorf“ blizo Celjovca v Cajnskej (Tu)tsehnigg) fari. Ta županija je mende naj prva na Koroškem, ki ima zraven nemškega nadpisa tudi slovenski na svojem pečatu. Prav lično in lepo se bere na pečatu: „Dhovska županija.“ Tudi domovnice (^Heimatscheine) se bodo pri tej županiji za Slovencev slovenskem jeziku dajale. Srečna vsaka županija, kjer so modre, pravične^ in vstavoljubne može v županijski odbor izvolili. Zivio učeni in ustavoljubi župan Dhovske županije, gospod „Lešnik“ po domače: „Žiepe“ olar in posestnik v Vogličah. — Naš koroški rojak in sloveči domorodec, gosp. Simon Rudmaš, bivši c. k. vodja nemških šol v Terstu, sedaj šolski ogleda na Koroškem, je te dni v Celjovec poslal več iztisov časopisa: »Jadranski Slavjan,“ da bi se med naj boljši slovenske učenike razdelili. S tem posebno za učenike imenitnim časopisom so bili obdarovani sledeči gospodi učeniki: Somer, učenik v Borovljah, Wigele v Štabne, Katnik v Ločah, Venko v dolnjej Kapli, Hofbauer v Doberlej vesi, Pečnik v Tinjah in Uranič v Grabštenju. Serčna zahvala gosp. Rudmašu od vsih obdarovanih učenikov in tudi gg. bogoslovcev, ki so ravno imenovani časopis in še dve drugi knjižici sprejeli. (iz »Slov, Bčele«.)

Od Drave štajarske 1. jan. QV.) Z veseljem

*Novičar iz slovenskih krajev.
Od Verbenskoga jezera na Koroškem. (X.)*

smo brali izvolitev g. ogledov narodnih šol za kronovino Koroško in Krajnsko. Gospoda Rudmaš in Močnik nista samo moža potrebnih pedagoških znanost, temuč tudi domorodca polna nar močnejši volje, šolo na to stopinjo povzdignuti, na kateri jo sedanji čas viditi želimo in tudi terjati zamoremo. Ali naše veselje se hitro v žalost spremeni, ako na stanje narodnih šol Štajarskih Slovincov pogledamo. Sicer je g. minister šolskiga svetovavca v Štajarsko postavil, kateri ima lepe lepe znanosti v šolskih rečeh in nar bolji voljo za potrební napredek v šolah, ali jedne mu manjka, in to je neobhodno potrebno: znanost slovenskiga jezika in naroda. Za nemški del Štajarskiga bo ta gospod ves pripraven; ali bi se pa ne dalo slavno ministerstvo sprositi, da za Štajarsko slovensko stran dobimo posebniga šolniga svetovavca, ali če tega državni stroški ne dopuste, da se slovenske šole na Štajarskim področju ogledovavstvu narodnih šol na Koroškim. Slavni Lavantjnski konsistorij! primi to misel pod svoje okrilje. Če tako ostanemo, cilj in konec narodnih šol se ne bo popolnoma dosegel. Lavantinska škofija seže v Štajarsko, — Krajnske in Koroške gi mn a z ijalne šole stoje pod Štajarskim, po tem takem bi zamoglo tudi vodstvo narodskih šol na slovennkim Stajarju pod vodstvam Koroške šolske uradije biti. — Drugo, česar prositi moramo je, da se tudi na Štajarskim Teržaške bukve v narodne šole vpeljejo. Kako se duh ljubih otrok ubija! Smilujte se tega božjiga dara. Zato še enkrat prosim, da bi se moj nasvet na tanjko prevdaril.

Iz Podlipe. Pretečeno leto so v Verhniškim kantonu tri bližnje soseske občinske pašnike razdelile, to so: Novoverhniška, Staroverhniška in Podlipska. Nekaj tega sveta se bo v prihodnje v senožeti, večidel pa v boljši gojzde obrnilo. Per tej razdelitvi ni bilo veliko prašanja treba: ali bomo delili? prašalo se je ie bolj : kdo bo del dobil ?